

Sonet nostalgic

Flavius Laurian Duverna

Sonet nostalgic

Trecut-au anii aceia, frumoși ai tinereții
S-au dus pe-o cale veșnic ne-nturnată,
Și nici că îi voi mai reîntâlni, vreodată -
Cu nostalgia lor ce-au dat un puls vieții.

În amintirile ce te-ncălzesc, de altă dată
Care străbat ca razele solare grosul ceții,
Ca picături de rouă rece-n zorii dimineții,
Se pot vedea că-s factori inimii înviorată.

Și doar nostalgia anilor ce te-au marcat -
Ce-aprinde ca scânteia focul de-ncălzire,
Arătând o directivă, hotărâtă de urmat,

Îți pun în cumpăna gândirii, o revenire:
Să cugeți, la ce vremi în viață-ai asistat,
Și la bilanț să spui: Dumnezeu, e Iubire!

Flavius Laurian Duverna